Upplaga A. o. B.

SOLIDARITET

SYNDIKALISTEN

TRIBET

SJÄLVANSVAR

Organ för Sveriges Arbetares Centralorganisation

Utkommer onsdagar och lördagar.

Tryckerif. Solid u. p. a., Örebro 1921.

11:te årg.

N:r 98. 1921.

PRENUMERATIONSPRIS: 1/1 år kr. 9:—, 3/4 år 6:80, 1/2 år kr. 4:60, 1/4 år 2:35.

REDAKTIONENS adress: Box 51, ÖREBRO. Telefon 2675.

Lördagen den 10 December

REDAKTION: FRANS SEVERIN EDVIN LINDSTAM

EXPEDITIONENS adress: Box 51, ÖREBRO. Telefon 2675.

ANNONSPRIS: 4:de sid. 10; 3:e sid. 13 öre pr mm. Rabatt: Årsann. 40, 10 ggr 25, 5 ggr 10 %.

LÖSNUMMER 15 öre. I utlandet 20 öre.

Arbetarepressens betydelse i klasskampen.

I.

Det tog lång tid och mycket lidande innan arbetarna hunno så långt, att deras röst hördes utanför den ursprungligen ytterst inskränkta eller trånga sfären. För den, som haft förmånen att något närmare taga kännedom om Sveriges historia, framför allt den otryckta, som ännu endast är tillgänglig för forskarna, är det i viss mån bekant, hur fruktansvärt arbetarna voro nedtryckta: de varken vågade eller kunde berätta om sina trångmål för andra. Det mesta av deras lidande har därför aldrig kommit inför eftervärldens öron eller ögon — deras klagoskrin fingo därför förtona, dala bort i ensamheten, i pinorummen och källarvalven, där de gisslades till döds. Man kände varken till hjärta eller samvete i forna bistra tider, och föga bättre skulle det väl vara för närvarande, om icke arbetarna själva genom sin press och sitt föreningsliv höllo kritikens färla i egna händer.

En av vår främste forskare på allmogekulturens område friherre Nils Gabriel Djurklou omtalar att ända inpå 1800-talet fanns i källarna under Stockholms slott stora samlingar av rättegångshandlingar med de mest förskräckande vittnesbörd om lego- och inhyseshjonens behandling, och han anför själv ruskiga exempel från de forna Ribbingska domänerna i Kinds härad, Västergötland — han har undersökt domböckerna där — men mycket av vad som funnits har förstörts av "sena tiders barn". Han tror, att de olika släkterna, antingen själva eller genom tjänstvilliga mellanhänder låtit förstöra, vad som varit kompromitterande för dem. Deras förfäders behandling av de fattiga hade varit så fruktansvärt upprörande, ifall forskare låtit offentliggöra tillgängliga rättegångshandlingar — i undantagsfall kom givetvis åtskilligt även inför domstol — att det skulle nedsvärta släktens anseende även fram till våra dagar. Men, säger Arvid August Afzelius, traditionen bevarar i mörkt minne alla fädernas onda handlingar — och det är fullkomligt sannt. Man kan exempelvis endast tänka på ett sådant faktum som att det strax intill forna Sparrarnes Ängsjö i Mälaren fanns en liten holme som heter Skratta eller Skrattholmen ända fram till våra dagar — — varför? Sparrarna hade av myndiga konungar för sitt välförhållande tilldelats fullständig hals- och huvudrätt. De dömde därför själva sina felande underlydande, sina arma offer, på Ängsö slott, i fogdestugan, säger traditionen, och därefter utfördes de till holmen för att hudflängas, rida trähästen med tegelstenar vid fötterna eller dödas. Det var de arma människornas — många, som kommo undan med livet, blevo krymplingar för återstående levnadstid — fasansfulla jämmer under massakreringen som kom de bålda grevarna på Ängsö att vid bålarna cyniskt utbrista: "Nu skratta gubbarna på holmen — — nu skrattar de — —!" Men så är också denna Mälarklabb till evärdliga tider en skamfläck för den släkten. Många andra, för att nu icke säga de flesta, av den gamla adeln skulle färgas lika svarta, om lika fasta minnesvårdar funnes kvar.

Närmare våra dagar tror man i allmänhet, att det var bättre på landsbygden — att godsägare och storbönder tagit fasta på sitt förnuft. Nej, den betygsättningen får intet vitsord — ända inpå nittiotalet kan undertecknad intyga, att det var ganska allmänt på herrgårdarna att utdela lämplig hunsning till och med ganska hårdhänt, om delikventerna voro minderåriga. Man skämdes icke för — varpå otaliga exempel skulle kunna framdragas — att kroppsligen bestraffa även unga flickor, som gingo i gårdens arbete på s. k. hjälpdagsverke. Sådana voro de — de goda husbönderna! **Det var först sedan pressen begynte rota i lyorna, man kan tala om en ändring till det bättre.**

Likadant var det inom industrien vid mediet av 1800-talet. Många leva väl icke för närvarande, som minnas den tiden, men undertecknad har likväl för ett par tre tiotal år tillbaka hört gamla personer vid textil- och yllefabrikerna i Norrköping, berätta om, hur husagan tillgreps antingen i disponentens, verkmästarens eller förmannens skepnad. Ett missgrepp i arbetet som icke kunde rättas, betalades i allmänhet med vissa ransoner påkolja. "Det var först sedan tidningarna begynte vara med litet varstans, det blev bättre för oss", yttrade en mycket gammal man, på tal om ifrågavarande barbari, för många år sedan — och han hade tvivelsutan rätt.

Junius.

"Kapitalisternas duglighet."

"Det är inte kapitalisternas äganderätt till produktionsmedlen, som gör dem till samhällets härskare, utan fastmera är det deras duglighet att sköta produktionen."

Rickhard Lindström.

Om någon, i dessa även på dylikt mycket fattiga tider, längtar efter att få del av socialdemokraternas sista visdomsord på det socialpolitiska området, må han uppmärksamt genomläsa och övertänka den tirad, som utgör ingressen till dessa rader. Yttrandet fälldes på ett stort diskussionsmöte i Ludvika den 28/11 Anno Domini 1921 av den inom socialdemokratiska ungdomskretsar mycket upp- och överskattade herr Rickhard Lindström från Eskilstuna, redaktör av **"Frihet"** m. m. Det gällde att tillbakavisa ett av kommunister och syndikalister fällt yttrande om att enda eller i varje fall säkraste räddningen ur det nuvarande ekonomiska kaos skulle vara att arbetarna — på ena eller andra sättet — togo hand om fabrikerna och verkstäderna.

För att nedslå **varje tanke** på ett dylikt, för det borgerligt-socialdemokratiska samhällets bestånd, farligt tillvägagångssätt, drog denne duktige socialpolitiker först den till en del sanna, men också till överdrift och leda upprepade satsen: "arbetarna äro odugliga att övertaga produktionen just nu". Därefter kom det tänkvärda visdomsordet om att det var "kapitalisternas duglighet", som gjorde dem till samhällets behärskare och alls inte deras monopol på produktionsmedlen.

För mig var detta yttrande som om en midsommarsol tänts mitt i mörka novembernatten. Och säkerligen var det för många av de närvarande detsamma — eller åtminstone en bländande kornblixt.

Uttalandet kastade nämligen ljus över många hittills dunkla punkter. Så blev genom det bl. a. klart **varför** socialdemokratin skyndar så långsamt med att ställa till dag rävst och rättegång med privatkapitalisterna, som den ännå i årtal i sitt program utlovat och vid senaste valet ånyo utfäst sig till. Många mindre klartänkta — och jag nödgas erkänna mig tillhöra denna fördömda skara — har smått funderat över om det inte kunde bero antingen av 1) att socialdemokratin **aldrig menat** något med dylikt tal, eller 2) att den, i brådskan att "regera" **glömt** bort en dylik småsak, eller — och det är den fulaste funderingen! — 3) att den vare sig aldrig menat eller glömt något, men att den på grund av **nyare solidaritetsförpliktelser icke velat** infria sina löften eller ens göra ansatser därtill.

Herr Rickhard Lindström sopade med sitt socialpolitiska visdomsord bort alla dylika småfuttiga funderingar. Ty efter det yttrandet står det ju klart, att socialdemokratins s. k. valhänthet mot och fraternisering med den härskande kapitalistklassen, endast är ett naturligt och fullt förklarligt uttryck för den vördnad och respekt, den känner inför kapitalistklassens eminenta **duglighet** att sköta, leda och ordna produktionen.

Respekt för dugligheten, vördnad för den kapitalistisk borgerliga sakkunskapen att leda produktionen! — vilket vackert och kvalitativt högt etiskt karaktärsdrag är icke detta hos den moderna socialdemokratin?!

Vanliga enkla människor, sådana som jag och övriga trångsynta människor, kunna **naturligtvis** inte fatta denna höga, om verklig överjordisk tolerans vittnande känsla.

Arbetarna och andra lägre varelser ha ju enligt den statsavlönade professorsmoralfilosofien inget sinne för etik och andliga värden överhuvud. Varför det blir så förklarligt att sådana etiskt bristfälligt utrustade varelser inte bara sakna förståelse för socialdemokratins heliga och respektfulla vördnad för den kapitalistiska dugligheten utan — till råga på eländet! — sakna även sinne och blick för att uppfatta denna kapitalisternas duglighet som produktionsledare. Sålunda kunna ju inte vi med våra dåligt utrustade sinnen finna annat än den kapitalistiska dugligheten antingen lite brukas eller också tager sig för oss rent av obegripliga former och uttryck. Detta förledes man antaga, då man betraktar det nuvarande tillståndets kaotiska karaktär och det sätt att leda produktionen, **som fört fram till detta förhållande.** Men detta — att tusentals fabriker och produktionsföretag stå stilla, att 20 miljoner människor gå arbetslösa i de av kapitalistisk duglighet ledda industriländerna; att samtidigt allt varutbyte mellan länderna är nära nog omöjliggjort och att i stora delar av världen ett varubehov lika stort som under de värsta krigsåren gör sig gällande, utan att kunna fyllas — detta och mycket annat är då endast ett evident, om än något svårfattligt bevis för den kapitalistiska dugligheten att leda produktionen.

Då det naturligtvis inte finnes en tillstymmelse till misstanke att hr Rickhard Lindströms socialpolitiska visdomsord skulle vara ett misstag, en villfarelse eller rent av en lögn, så återstår väl inget annat än att förfara i likhet med de kristna. När dessa se en del saker som strider mot världens ändamålsenlighet och som därmed starkt ifrågasätter "guds godhet" förklara de "att vi förstå icke guds vägar och att även den största olycka **från högre** synpunkt **kanske** är det bästa och den högsta lycka".

Vi må således — efter vi nu ej ha rätt att tvivla på herr Lindströms vis — antaga, att depression, stora fabriker arbetslöshet, förstörda distributionsinstrument, allmän varubrist och massfattigdom, endast är vägar, som den outgrundliga kapitalistiska dugligheten väljer, för att på för oss enkla människor ofattbara vägar föra oss fram till allmänt välstånd och lycka.

Alrik Arne.

Syndikalisten har flyttat.

Från och med den 7 Dec. är Redaktionens och - Expeditionens adress: -

Syndikalisten

ARBETAREN, Stockholm 3.

Adressen till Medlemsregistret är fortfarande **Örebro.**

5 kr. pr kvartal

Ängelsbergs L. S. beslutade på sitt möte den 4/6 att göra allt vad som kan göras för den dagliga tidningen. Bland annat beslöts att alla de medlemmar som önskar prenumerera på 1:sta kvartalet erhålla 5 kr. som hjälp ur L. S. kassa. När alltså nu medlemmarna kunna erhålla **tidningen för 3 kr. hela** kvartalet så antaga vi att **alla** medlemmarna begagna sig av detta tillfälle.

Kommitté är även tillsatt för upptagande av prenumeranter och annonser.

Klippans L. S. har på möte den 24/11 beslutat att anslå 2 kr. per kvartal för de medlemmar som prenumererar på tidningen Arbetaren under år 1922. Den rekvirerar flera affischer och upprop.

Södermanlands distrikt meddelar genom distriktstyrelsen att de kommer att göra allt för att få L. S. med i kampanjen. Vi hoppas att det lyckas.

En mängd andra platser har rekvirerat arbetsmaterial för agitationen för den dagliga tidningen. **Alla** platser måste gripa in i arbetet. **Ingen** får svika nu när det gäller att slå ett stort slag för syndikalismen.

Tidningen Arbetaren,
Stockholm 3.

Behovet av idealism i den ekonomiska kampen.

En rörelse, som syftar till något mera än blott och bart politiska och ekonomiska reformers genomförande på det bestående samhällets grund — med andra ord strävar till en djupgående förändring av samhällets politiska och ekonomiska struktur, måste, för att icke hemfalla åt opportunismen, uppbäras av idealismen. Ju större idealitet en rörelses anhängare äro besjälade utav desto mera livskraftig måste rörelsen bliva. Det är de högre idealen som sporrar individen till större kraftansträngningar, för desammas uppnående, även om de synas fjärran avlägsna, samtidigt som de ge honom nödig energi att syssla med de närmast liggande mindre arbetsuppgifterna, det praktiska organisationsarbetet och de smärre omedelbara förbättringarnas genomförande, vilka utgöra ett nödvändigt led i strävandena för de högre idealens förverkligande.

Den idealism som förr präglade arbetarerörelsen synes ha fått ge vika för en krass materialism, och numera är det få som äro socialister av djupa ideella bevekelsegrunder, utan man är socialist — i varje fall många — därför att det är modernt att vara det, att tidsandan kräver att man är socialist — om inte annat så åtminstone till namnet (detta omdöme kan synas hårt, men det är tyvärr sant). Och till modet hör naturligtvis även att kunna utsäga en eller annan socialistisk fras. Arbetarna tillhöra sina ekonomiska sammanslutningar icke därför att de äro medvetna om att de genom dessa skola höja sitt eget människovärde, söka komma till ekonomiskt oberoende och frihet, utan för att erhålla några ören mera i timman och ekonomiskt understöd vid eventuella strejker. Detta deras begränsade betraktelsesätt av en ekonomisk sammanslutnings uppgifter o. ändamål belyses därav, att så snart en strejk misslyckats avfall i mer eller mindre omfattning sker från organisationen, inte därför att de funnit den bristfällig — ty bristerna göra de sig aldrig reda för — och till den ändan vilja skapa sig en ny och mera fulländad organisation — nej visst inte! Utan därför att den vid tillfället ifråga icke kunnat tillföra dem seger som eljes för dem hade betytt måhända 5 öres påökt i timmen. Det är sålunda inga ideella motiv som driva arbetarna till sammanslutning på det ekonomiska området.

På det politiska området förhåller det sig i stort sett på samma sätt. Arbetarna vänta icke på allvar att deras representanter skall kunna göra några underverk i parlamentet, som för dem in i ett idealiskt lyckosamhälle — så långt gå icke deras tankar! — utan de hoppas att genom sin politiska verksamhet i bästa fall söka åstadkomma en smula förbättring i deras allmänna läge, förhindra klasslagstiftning etc. **Och** vad det socialdemokratiska arbetarepartiet beträffar, så har detta genom sin opportunistiska reformpolitik utplånat nästan all den idealism, som en gång var dess bärande moment. Förövrigt den gången man gjorde socialismen till "vetenskap" och lade den materialistiska historieuppfattningen som grund för densamma, den gången fråntog man också socialismen, d. v. s. den s. k. vetenskapliga, dess idealism. Och sedan dess har den socialistiska arbetarerörelen varit vad den f. n. är — krasst materialistisk och fattig på idealism. Denna fattigdom på idealism som i dag kännetecknar arbetarerörelsen och bristen på idealitet hos arbetarna är en stor svaghet som för ögonblicket kan komma oss att draga i tvivelsmål huruvida arbetareklassen i verkligheten skall bli bärare av framtidens kultur. Ty förutsättningarna härför är att arbetarna äro mäktiga att resa högre och renare kulturideal — liksom viljan till dess förverkligande — än den hittillsvarande kapitalistiska kulturen förmått och förmår.

Möjligheterna för arbetarna att skapa en ädlare och bättre kultur, ett mera fritt och harmoniskt samhälle, består sålunda däri, att de förmå ingjuta en högre grad av idealism i sina strävanden. Detta gäller framförallt mer än någon annan den ekonomiska klasskampsrörelsen, som ju är huvudfaktorn i arbetareklassens kamp och ur vars sköte det nya skall uppstå. De ekonomiska förbättringarna för dagen få icke göras till det centrala i kampen lika litet som denna blott må avse de materiella behovens tillgodoseende, utan samtidigt även de andliga behovens och politisk frihet. Och det är de högre politiska och etiska idealen, som skall utgöra de livsbefruktande elementen i arbetarerörelsen, förutan vilka denna icke kan ge något av bestående värde.

Syndikalismen är ju uteslutande en proletärisk-ekonomisk rörelse; men den är samtidigt starkt ideellt betonad genom att den hävdar den största möjliga frihet för individen och ur denna synpunkt är motståndare till statscentralismen samt vidare genom att den uppställer solidaritetens och inbördeshjälpens principer som högsta etiska ideal. Och det är just detta ideinnehåll som bär upp syndikalismen och som skall, den gång arbetarna klart fatta innebörden härav, göra dem vuxna för uppgiften att skapa en ny kultur och grundlägga ett nytt samhälle. Detta måste ständigt framhållas för arbetarna. Och må vi som tillhöra den syndikalistiska arbetarerörelsen, och i denna se arbetareklassens enda räddning ur ekonomiskt och andligt slaveri, själva icke glömma att alltid hava blicken riktad mot de höga idealen och i strävandena för desammas uppnående besjälas av en större idealitet; ty finnes inte denna idealitet hos oss, så förbli idealen endast tomma sådana.

Jean Revolt.

TILL SVERGES ARBETARE.

På grund av den stora arbetslöshet som är rådande och de påtryckningar som i anledning därav göres från arbetsgivarehåll att pressa ned lönerna för alla löneslavar, har Nödinge L. S. haft till behandling särskilt det svåra läge i vilket lantarbetarna befinna sig i sin kamp för något så när dräglig existens, samt beslutat att så långt som förmågan räcker giva lantarbetarna sitt stöd. Mötet ställer en uppmaning till alla som äro arbetslösa att beakta lantarbetarnas blockader, och framförallt inte taga anställning på slavkontrakt, eller som det heter, "taga städja".

Med hopp om att ovanstående beaktas.

Nödinge L. S.

Ur den internationella krönikan.

Diskussionen kring Moskwa.

De italienska, spanska och amerikanska syndikalistiska organisationernas exekutivkommittéer ha nu åtminstone delvis, behandlat sina organisationers ställning till R. F. I och internationella förhållanden i övrigt, och de beslut som fattats och uttalanden som gjorts lämna vi nedan en kortfattad framställning av.

Dessutom kan det kanske äga sitt intresse att meddela att sekreteraren för den franska oppositionen Besnard, i ett privatbrev till undertecknad upplyser att Comite Syndicaliste Revolutionaires exekutivkommitté obetingat är för anslutning till R. F. I. En kongress där beslut skall fattas är emellertid avsedd att avhållas vid jultiden.

Union Sindicale, Italien.

Nationalrådet har efter behandling av organisationens ställning till R. F. I. antagit följande resolution:

"Det är nu redan två år sedan Unione Sindicale beslöt ansluta sig till III Internationalen. Detta beslut härflöt ur avsikten att återställa internationalen såväl som ur övertygelsen (Erkenntniss) att alla proletariatets klassmedvetna krafter måste finna sig samman på det internationella området. Kriget skulle ha bidragit till att befordra det revolutionära återuppbyggandet; man hade icke skolat uppställa något dogmatiskt imperativ för de revolutionära frihetligt-politiska krafter som icke ville erkänna statskommunismens grundsatser, för att därmed ha möjliggjort ett internationellt enande på den bredaste basis, en basis på vilken den första internationalen stod. Denna ståndpunkt bekräfta vi ännu i dag.

Vi fastslå att förhållandet mellan U. S. I. och III Internationalen hittills endast har varit av rent andlig platonisk art. Vi se dock att III Internationalen på sin kongress 1920 fattade beslut att blott politiska grupper eller partier kunde tillhöra den. En facklig international har först kommit till stånd under sommaren detta år. Gentemot den röda Fackföreningsinternationalen bekräftar U. S. I. samma ståndpunkt som vi förut ha intagit, vilken uttalades i den förra landskonferensens resolutioner och även har bekräftats av kongressen. Dessa beslut vila på den revolutionära syndikalismens fundamentalprincip: det är fackföreningsrörelsens fullständiga oavhängighet från alla politiska partier. För U. S. I. gives det inga utvalda partier vilka skall givas en särskild företrädesrätt att blanda sig i det fackliga livet. De orsaker som föranledde U. S. I. att ansluta sig till III Internationalen, voro icke att den föredrog dess partier, framför andra utan det var entusiasmen för den ärofulla ryska revolutionen av okt. 1917, vilken var hela det revolutionära ryska proletariatets verk, och som upprättade nya former för det sociala livet och förverkligade den antistaliga fria kommunismens idéal av vilket U. S. I. är besjälat.

I överensstämmelse härmed bekräftar den sin anslutning till R. F. I. men förenar sig med den syndikalistiska minoriteten i Frankrike om nödvändigheten att inkalla en internationell kongress för de revolutionära syndikalisterna, vilken bör äga rum i ett västeuropeiskt land, och fullständigt oavhängig från något inflytande av något parti eller från människor som ha övertagit en regerings ansvar. På denna kongress skall den klausul strykas som bestämmer en ömsesidig representation mellan de politiska partikommunisterna och den auktoritära internationalen samt den syndikalistiska internationalen.

I väntan härpå beslutar U. S. I. att tillbakavisa mandatet i den Röda Fackföreningsinternationalens Centralråd."

Ur den spanska delegationens rapport.

Confederation Nacional del Trabajos delegerade vid kongressen i Moskwa ha nu hemkommit och avgivit rapport inför exekutivkommittén. Ur rapporten tillåta vi oss göra ett par utdrag:

Delegerade polemisera mot den utspridda underrättelsen att R. F. I. skulle vara underordnad den Kommunistiska Internationalen, och framhåller att det ingenstädes är tal om något underordnande, utan endast om en ömsesidig representation i de båda exekutivkommittéerna och centralråden. På en sådan förbindelses nödvändighet, säga de delegerade, har aldrig något tvivel rått, och skall Internationalen vara mer än att titta på utan även vara ett vapen i kampen mot kapitalismen och för socialismen, så är en delning av de revolutionära krafterna i två varandra bekämpande grupper omöjlig; den endast stöder kapitalismen och fördröjer den sociala revolutionen.

De av kongressen antagna resolutionerna rörande arbete, taktik, arbetarekontroll, organisationsformer, kvinnoarbete, strejker o. s. v. äro av stor betydelse och komma i hela Spanien att bli föremål för oinskränkt godkännande.

Då R. F. I hade till syfte att omspänna det revolutionära proletariatet i hela världen så var det givetvis inte möjligt att skapa en plattform som tillfredsställde alla. Trots detta har det lyckats att finna en gemensam basis på vilken alla revolutionära organisationer kunna arbeta.

Följderna för C. N. T. av de av kongressen antagna resolutionerna äro enorma, därigenom att inga nya organisationer komma att godkännas av R. F. I. Alla organisationer och cellbildningar som sympatisera med R. F. I. och vilja ansluta sig dit måste inträda i C. N. T.

Centralkommitténs uttalande.

Den 15:de okt. hade Confederacion Nacional del Trabajos centralkommitté möte för att taga ställning till de delegerades rapport. Efter en ingående debatt antogs följande resolution:

Det den 15:de och 16:de denna månad sammanträdande mötet med Confederacion Nacional del Trabajos centralkommitté har i fyra sammanträden behandlat den nationella frågan. Beträffande det centralkommittémöte som avhölls den 29 april i Barcelona och vilket utsåg delegerare till R. F. I:s kongress fastslås att detta möte var fullständigt stadgeenligt.

Efter hörande av de från Moskwa hemkomna delegerades berättelse o. med hänsyn till att de av delegationen medbringade dokumenten till bedömande av R. F. I. ännu inte äro bekanta inom organisationen, träffas tillsvidare inget avgörande beslut, på det att syndikaten först må kunna taga ställning till frågan. När alla syndikat äro tillräckligt informerade kommer den slutliga resolutionen att formuleras.

Confederacionen behåller en delegerad i R. F. I:s exekutivkommitté."

En upplysning från I. W. W.

I. W. W. har sänt vår tyska broderorganisation följande telegram:

"Industrial Workers of the World förkastar och vill icke medverka i den av syndikalisterna i Düsseldorff företagna aktionen för bildande av (in calling for) en ny international.

För I. W. W.

Exekutivkommitténs ordf.

Från övriga organisationer — utom Tyskland, vars ställning förut meddelats — föreligga ännu inga underrättelser.

F. S.

Reflektioner.

Socialiseringsproblemet har under de senaste åren blivit aktuellt inom arbetarkretsar. Varför? Av vad man kan förstå därför att lönekampen inte kunnat eller kan ge oss tillfredsställande lösning på de frågor som äro brännande inom arbetarekretsar.

Arbetarna ha åtminstone till en del kommit till insikt om att det enda som kan bringa reda i samhällslivet är att lösa de ekonomiska problemen på ett tillfredsställande sätt. Denna ekonomiska faktor kan man inte underkänna; utan tvivel är det den viktigaste som för en förändring med sig på livets alla övriga områden. Att tänka sig social fred så länge arbetsavkastningen blir olika fördelad är helt enkelt enfaldigt, eller om inte detta, så bristande social kännedom. Arbetets produkter måste fördelas rättvist till var och en; det är den frågan som står framför oss, som ropar på lösning och som innebär inte mindre än ett socialistiskt samhälle. Icke dess mindre och till trots för frågans stora aktualitet så är det många, ja de flesta som ännu inte gjort sig en föreställning om innebörden i densamma. De flesta stå ännu oförstående, eller äro ännu inte på det klara med vare sig målet, vägarna eller medlen. Så länge så är förhållandet behöva borgarna inte frukta. De sitta i orubbat bo tills folkmassan är på det klara med vad den själv vill, och tills att den stora massan fått fram en ny moral med socialistiskt underlag.

Det är en stor fråga och den är aktuell. Men det ser ut som även den frågan skulle bli ett levebröd för vissa personer, man kan åtminstone inte dra andra slutsatser då man ser hur lättvindigt det handskas med densamma, då arbetarna tyst och beskedligt låta millioner ramla på utredningar som i grund och botten är överflödiga — värdelösa. Flera ansträngningar ha visserligen gjorts enbart under sista året för att få frågan fram som första punkt på den sociala dagordningen. Således har åtskilliga socialiseringskonferenser avhållits, resolutioner avfattats och antagits, som då konferensen varit slut, då arbetet för ett praktiskt realiserande skulle börjat, då har det blivit tyst på fältet. Varför? Helt enkelt därför att massan inte har hum om socialism och gemensamt tänkande — de äro skråmänniskor — ingenting annat. Det egna uppsvinget är ännu det förhärskande bland folket. Det är oriktigt vill någon påstå. Jag säger nej, och hämtar stöd för min uppfattning i nuvarande ställning inom frisörsfacket. Få verksamhetsgrenar äro så enkla att socialisera, d. v. s. för arbetarna att själva övertaga, som just nämnda fack men med knapp nöd ser man en "stridsrakstuga" upprättas. Vad månne nu är orsaken till att inte arbetarna avskeda profitörerna och själva övertaga verksamheten? Jo helt enkelt den att man inte är socialist annat än på ytan — man hoppas själv en gång bli mästare och profitör.

Så är det ock på andra områden. Inför detta kanske någon tänker att det är lönlöst försöka få människorna på andra tankar. Ja man måste inrymma att det ser tröstlöst ut, men dock icke så tröstlöst att en fullständig förtvivlans tanke bör få insteg åt de som vigt sitt liv åt en bättre samhällelig ordning. Det gäller bara att arbeta, bearbeta medlemmarna, lära dem förstå att ett bättre samhälle kan bliva en verklighet först då människorna blivit bättre, först då viljan finnes att göra sig fri. En bättre samhällelig ordning måste en gång komma den kommer, men först då arbetarna ha utbytt skråandan med en socialistisk.

K—a.

Något om den fackliga rörelsen i Rumänien.

Sedan 1915 har ingen facklig kongress hållits i Rumänien. Den till förra året planerade kongressen, vid vilken tid organisationerna räknade 300,000 medlemmar kunde inte bli verklighet emedan samtliga ombud som voro medlemmar av Socialistiska partiet häktades. I juni detta år sammanträdde så en av socialdemokraterna sammankallad kongress vilken dock hade mindre betydelse. Den under okt. månad detta år avhållna kongressen måste i varje fall tillmätas större vikt. Denna kongress kan på visst sätt betecknas som en seger för arbetarna, även om den kan anses vara en seger även för regeringen. Arbetareorganisationerna ha en längre tid lidit under en fruktansvärd terror. Därigenom att kongressen erkände den s. k. Tranku-Jaschi-lagen, antistrejklagen, och fackföreningarnas politiska oavhängighet ha de fackliga organisationerna erhållit laglig rätt att existera och kunna sålunda få en smula andrum att ägna sig åt organisationernas utbredning och stärkande. Men lagens erkännande är ju även en seger för regeringen, i det det är denna som påtryckt de fackliga organisationerna en viss prägel.

Vid kongressen som ägde rum den 20—23 okt. delogo enligt "Viata Sindicala" (Det fackliga livet) 94 deltagare, representerande 81 organisationer med 20,720 medlemmar, varav 6,017 i gamla Rumänien och 14,703 från Siebenbürgen och Banatet. Enligt en annan uppgift skulle dock endast 15,599 medlemmar vara representerade. En gul organisation hade sänt 2 ombud, vars mandat dock icke godkändes.

Egendomligt nog var regeringen själv representerad genom en polisman och vid en diskussion om huruvida Socialistiska Ungdomsförbundet, som sänt ombud, skulle få deltaga i kongressen, lät polismannen ifråga upplösa sammanträdet, därför att stämningen var för att låta ungdomsförbundet representera. Vid nytt sammanträde den följande dagen beslöt kongressen att vägra ungdomsförbundet representationsrätt med 35 röster mot 27.

Resolutionen i oavhängighetsfrågan lyder:

"I betraktande av att ur praktiska grunder en arbetsdelning för reorganisering av proletariatet är nödvändigt; i betraktande av att proletariatets ekonomiska organisationer blott äro en del av klassorganisationen, och att denna måste utföra ett särskilt och segt arbete för att omfatta de utsugnas totalitet; i betraktande av att för en god ekonomisk organisation en absolut enhet i idéer och aktion är nödvändig, beslutar kongressen fackföreningarnas oavhängighet. Denna autonomi gäller alla politiska socialistiska strömningar. Kongressen bortser emellertid inte från klasskampen och solidariteten med arbetarna i hela världen."

Fria Spalten.

För och emot anslutning till R. F. I.

Moskwa eller icke Moskwa?

Till debatten om S. A. C:s anslutning till Röda Fackföreningsinternationalen i Moskwa har kamrat Severin en "inledning till diskussion". Man kan således icke gärna komma förbi denna inledning. För övrigt av en hel del skäl.

Severin ställer problemet: Berlin eller Moskwa, d. v. s. en syndikalistisk international eller den i Moskwa. För min del anser jag denna problemställning onödigt komplicerar frågan för närvarande, då det faktiskt endast föreligger spörsmålet: Moskwa eller icke Moskwa. Likväl kan det måhända vara bäst att debatten får behandla frågan i den vidare omfattning, som Severin formulerat den.

Min ställning är obetingat **kontra Moskwa.**

Röda Fackföreningsinternationalen är en skapelse av partipolitiska strävanden. Den är vidare en organisation, som andligt subordinerar under en partipolitisk international. Den är vidare en organisation, som bildats för regeringspolitiska ändamål, för den ryska regeringens internationella politik. Den är ställd under en regerings andliga ledning, praktiskt och faktiskt om än icke teoretiskt och offentligt.

De ryska bolsjevikerna och deras filialer i de olika länderna, som i de flesta fall äro subventionerade från Moskwa och därför måste föra den politik som beordras från Moskwa, ha skapat Röda Fackföreningsinternationalen dels för att denna skall kunna tjäna som ett stöd för den ryska regeringens politik gent emot de kapitalistiska länderna, dels för att arbeta för en världsrevolution efter de "kommunistiska" teserna, således för upprättandet av en partipolitisk diktatur. Vill den syndikalistiska rörelsen begå självmord, så bör den ansluta sig till Moskwa. Anser den att syndikalismen är en teoretisk och praktisk förvillelse, så bör den ansluta sig till Moskwa. Vill den vidare att det internationella proletariatets kamporganisation skall ställas under en politisk regerings kommando, så bör den ansluta sig till Moskwa. Eljest icke.

Sinovjevs tal på den ryska partikongressen i mars i år borde ge alla syndikalister klart besked. Det rekommenderar de kommunistiska partien i de olika länderna att bruka syndikalisterna för sina partipolitiska strävanden. Han dolde heller icke, att det kom en tidpunkt (efter det revolutionära upprättandet av partidiktaturen), då syndikalisterna måste slås ned, som de blivit nedslagna i Ryssland. Spörsmålet blir då: skola vi vara kommunisterna behjälpliga att upprätta deras partidiktatur för att efteråt bli stoppade i fängelse eller nedskjutna?

Anslutning till Röda Fackföreningsinternationalen, med ett accepterande av denna internationals principer, måste innebära en radikal revidering av syndikalismens principer. Den måste medföra: uppgivandet av syndikalismens politiska oavhängighet; uppgivandet av strävandet efter statens tillintetgörande för att i dess ställe sätta statsmaktens erövrande; uppgivandet av vår ekonomiska grundprincip om samhällsproduktionens suveräna förvaltning av de fackliga organen eller av produktionsorgan, som utsprungit av dessa; uppgivandet av våra federalistiska principer, som icke kunna förenas med diktaturen. Jag för min del kan icke se, att något skäl föreligger för en sådan omsvängning. Tvärtom tala alla revolutionsårens erfarenheter för ett upprätthållande av våra gamla principer. Och att i en tid som den nuvarande, då vi ha alla argument i vår hand, då syndikalismens idéer mera än någonsin besitta erövringsmöjligheter uppgiva dem, det är rena dårskapen.

För att fånga de syndikalistiska organisationerna gick statskommunisterna i Moskwa med på, att ge Röda Fackföreningsinternationalen ett sken av oberoende. Det heter, att den är organisatoriskt fristående, men **organiskt förbunden** med kommunisternas partipolitiska international. Kan någon människa bli klok på detta? Hur är det möjligt att samtidigt vara oberoende och **organiskt** förenad? Det är en bluff. Detta framgår också av, att anslutning till Röda Fackföreningsinternationalen förpliktar syndikalisterna att verkställa de beslut som fattas av den partikommunistiska kongressen. Ty det heter i punkt 4 av den i Moskwa antagna resolutionen, att man skall "upprätta en intim förbindelse och daglig kontakt mellan de röda fackföreningarna och det kommunistiska partiet för att genomföra **de båda organisationernas** beslut. Tydligare behöver man icke utsäga syndikalisternas plikt att vara kommunisternas politiska trälar. Icke underligt då, att Z. Höglund under sista valkampanjen förkunnade det vara **en plikt för de röda fackföreningsmännen att deltaga i valen.**

Men när syndikalisterna skola förpliktas att arbeta för genomförandet av de kommunistiska partibesluten, så förplikta de sig till att begå självmord, ty de 21 teserna tala öppet om, att de fackliga organisationerna skola underordnas det kommunistiska partiets ledning. Och denna ståndpunkt är ännu icke uppgiven i princip, även om man för tillfället funnit det taktiskt klokt att icke fordra de genomförd nu. Sinovjev förkunnade ju i Isvestia 6 juli: "Vårt ideal är att nå fram till de båda organisationernas fullständiga förening". Men intill dess skulle man lämna "den Röda Fackföreningsinternationalen en viss autonomi beträffande dess organisation" medan man skulle lämna "den Kommunistiska Internationalen **den allmänna politiska ledningen".** Det hette vidare, att partiet icke borde blanda sig i de fackliga organisationsdetaljerna, men "**endast påtrycka dem en linje för deras allmänna uppträdande".** En sådan sammankoppling skulle således komma att betyda, att det kommunistiska partiet, herrar Höglund, Ström, Kilbom, Hinke Bergegren & consorter skulle komma att bestämma över S. A. C:s verksamhet. Vi såg vart detta partipolitiska överkommando ledde i Tyskland vid marsrevolten i år. Kriminella förbrytare i spetsen för det kommunistiska partiet skydde icke att offra arbetarnas liv, för att genom dylika förbrytelser framprovocera en kamp med vapen, där herrar provokatörer sutto väl skyddade, medan arbetarna blevo nedslaktade i massvis. Detta partikommando orsakade ett offer av ett par tusen syndikalister från de organisationer, som anslutit sig till Moskwa. Skola Sverges syndikalister vara nog nötaktiga, att frivilligt sätta handklovar på sig? Betraktar man saken principiellt bör ett klart **nej** vara det enda svaret.

Men en del kamrater vilja även se saken mera **taktiskt.** De mena att man genom en anslutning till Moskwa skall konsolidera det internationella proletariatets krafter. Jag menar, att detta är ett fullkomligt misstag.

Vi behöva då icke dölja för oss själva, att Röda Fackföreningsinternationalen är en bluff. Man talar om så och så många millioner medlemmar, men dels visar sig nästan alla siffrorna överdrivet tilltagna, och dels visar det sig att de allra flästa organisationerna aldrig anslutit sig. Den enda solida stomme i denna international skulle vara de ryska fackföreningarna, men de äro icke längre fackföreningar, utan regeringsorgan för förverkligandet av diktaturen; de representera således icke arbetarna men väl staten, som är arbetstagare och arbetsexpropriatör. Som kamporganisation är denna international betydelselös.

Men även om den möjligen skulle kunna ha något kampvärde, så behövde en icke-anslutning till Moskwa ingalunda utesluta ett samarbete i full frihet. För ett sådant samarbete med Moskwa torde det vara lämpligast att skapa en syndikalistisk international. En sådan ordning skulle ställa de syndikalistiska organisationerna fullkomligt oberoende och likväl kunna mobilisera all den kampkraft som dessa organisationer representera.

En sådan ordning skulle vidare möjliggöra samarbete i farans stund även med andra organisationer än Moskwa. Jag är kättersk nog att påstå, att ett samarbete med Amsterdam inom kort kan komma att få ofantligt större betydelse än samarbete med Moskwa. De internationella politiska förvecklingarna börja att se hotande ut. Dels växer reaktionen internationellt och dels tyder allt på att vi styra mot ett nytt världskrig.

Om det nu gäller kamp i internationellt mått antingen till förhindrandet av ett nytt krig eller till bekämpandet av reaktionen, så skulle denna kamp hel enkelt vara omöjlig att genomföra utan med hjälp av Amsterdaminternationalen. Vi behöva icke göra oss löjliga genom att förneka detta. Låt oss blott tänka oss en aktion här i Sverge. Vad skulle S. A. C. kunna uträtta i en större politisk kamp på egen hand? Ty samarbetet med Fackliga propagandaförbundet blev ju fullkomligt betydelselöst. Och stort större betydelse har heller icke Kommunistiska partiet, som icke är en kamporganisation men ett politiskt parti. Ingenting skulle kunna uträttas utan ett samarbete med de hundratusen som stå anslutna till Amsterdam. Och sådan ungefär är ställningen i de flästa länder.

Voro syndikalisterna samlade i en egen International skulle de fullkomligt obehindrat söka samarbete överallt där det kunde göras någonting. En syndikalistisk international behöver icke, som Severin påstår, betyda kamp mot Moskwa på annat sätt än att man hävdar en organisatorisk och ideologisk självständighet, som Moskwa vill tillintetgöra.

Lånström menar, att vår anslutning till Moskwa skulle ge Ryssland ett välbehövligt stöd. Vilket Ryssland? Revolutionens Ryssland eller diktaturens Ryssland? Arbetarnas Ryssland eller de härskandes Ryssland? Naturligtvis diktaturens och de härskandes Ryssland. Men spörsmålet är, om vi icke ha en viss plikt att undandraga de härskande detta moraliska stöd? För min del svarar jag obetingat jo. Så långt jag förmår att se, så är det just de politiskt härskande, som sabotera den ryska revolutionen, som genom sin diktatur förhindrat revolutionen att utveckla sig, och som nu för att få behålla den politiska makten medvetet arbetar på kapitalismens återupprättande.

I fängelserna sitta hoptals av våra syndikalistiska kamrater och andra hopar av dem ligga för länge sedan tre alnar under jorden, berövade livet av de nya tyrannerna. Våra kamraters jämmerrop ljuder från de överbefolkade ryska fängelserna, och vi torde icke bara ha moralisk skyldighet att stödja de kamrater, som det kapitalistiska Amerika förföljer, men minst lika mycket de kamrater, som torteras av det "socialistiska" Ryssland. Vår anslutning till Moskwa blir ett moraliskt överslätande av den ryska diktaturens grymheter och sabotering av massornas självständiga arbete för skapandet av socialism. Det är också en omständighet, som bör tagas med i beräkningen.

Albert Jensen.

S. A. C.

Meddelande till L. S. inom Upplands distrikt.

Då nu D. K:s styrelse gått i författning med Gästriklands distrikt om att någon tid få M. Höglund för en agitationsturné samt även föredrag få vi meddela att ej någon turné blir före jul, varför vi även uppskjutit det påtänkta kamratmötet tills början av år 1922, vilket då kommer att närmare meddelas.

För Upplands distrikt av S. A. C.

Gustav Winborg.

Till Registerkommittéer och L. S. inom Anläggnings- och Byggnadsindustrien.

Registerrapport n:o 6 1/2 — innehållande registersammandrag över timlöner, genomsnittsförtjänst m. m. månaderna jan.—juni samt ackordspriserna juli—sept. — har i dagarna utsänts till alla de registerkommittéer, som hitsänt tillförlitlig adress. Det är meningen att varje registerkommitté skall ha ett ex. av Registerrapporten, därför torde den, som icke bekommit densamma, göra anmälan härom.

Av registerrapporten för 1920 finnes några ex. kvar och uppmanas de registerkommittéer och L. S., som ännu ej hemtagit av den, att ta hem några ex. Den bör väl finnas i arkivet om inte annat. Å denna senare är priset 25 öre. Då det gäller ett fåtal ex. bör likvid pr. postanvisning bifogas rekvisitionen, som adresseras

Anläggnings- o. Byggnadsarb. I. K.,

En Passant.

MÄN.

I natt är jag åter vaken
och lyssnar till stormarnas brus.
hur de dåna i skorstenspipan
och vissla och dö i sus.

Och jag tänker i ångest och vånda
på dej som på landsvägen går
på dej som ej vänliga händer
i broderlig kärlek når.

Min lampa är tänd för er alla
ni bröder, som lida och dö,
jag lider i natt med er alla
som frysa i vinterns snö.

Det dånar och knakar i skogen
och furorna brytas som strån.
Nu stormar det nog kring din mila,
du skogarnas vindbitne son.

Nu vräker det nog över vatten
som famnats av vindarnas fång,
nu ser du nog döden i ögat
du rorsman, i stormnatten lång.

Till er vill jag sjunga min visa
till er ära och mannamod
ni vattnets modiga söner
som offra ert liv och blod.

för ett bolags blekfeta herrar
som vinsta på varje kupong
medan ni få gå våta i natten
och djärvt hålla stång.

för att klara ert handelsfartyg
genom brottsjöars väldiga brus
och få komma i hamn och få lite mat
och en drink och värme och ljus.

Jag vill kalla er hjältar ni alla,
ni vindbitna solbrynta män
som vågar en dust när det stormar
och böljar kring relingen.

Jag tycker mig höra i natten
en ljudande ångbåtssirén,
ser en båt som ligger på sidan,
i färd med att sjunka ren'.

En besättning som har blott att kasta
sig ned genom dimma och snö
i sugande rasande vatten
och sjunka och drunkna och dö.

— — — —

Har ni tänkt någon gång bolagsherrar
— om ni har någon hjärna förstås!
på alla som tjäna er, träla
och kämpa i sjön och förgås.

Så tänk då en stormnatt i sängen
den lugna och varma, och känn
att andra det finnes än herrar
och dem vill jag kalla för män.

Män vill jag kalla dem alla,
vindbitna, solbrynta män,
som vågar en dust när det stormar
och böljar kring relingen

E. Hugo Wiklund.

Socialismens A B C av Hermann Gorter, översatt av Otto R. Wangson. Framtidens Förlag, 167 sid. Pris 3 kronor.

För undertecknad, som icke tillhör de doktrinära marxisterna, kunde det finnas en del att göra invändningar mot i denna bok. Gorter tillhör den marxistiska doktrinarismens yttersta flygel, som endast känner *en* drivkraft i den historiska utvecklingen nämligen produktionsförhållandena och tekniken. Vi äro ju emellertid vanda vid dessa överdrifter särskilt nu från den vulgärmarxistiska renässans som kommunismen teoretiskt utgör. Som vi många gånger ha haft anledning påvisa strider dock kommunismens praktiska politik mot deras marxistiska doktrin, en företeelse som ju är påvisbar för socialdemokratiens överhuvud, ehuru den s. k. högersocialismen inte så starkt betonar ytterlighetsmarxismen.

Bortsett från dessa invändningar torde det emellertid på det hela taget anses vara en lycklig åtgärd att kläda Gorters bok i svensk dräkt. I en underrubrik säger Gorter — för övrigt icke utan en bismak av överklassens skolmästaremanér för den "enkle" arbetaren — att boken är "den historiska materialismen förklarad för arbetarna" och försåvitt han härmed menat att boken skulle vara fri från tyngande och meningslösa filosofiska floskler, så infriar den underrubrikens löften. Den är skriven på ett enkelt lättfattligt språk, och de exempel som valts för att styrka det teoretiska resonnemanget äro lika enkla, ja ibland nästan för enkla. I varje fall får dock kärnan av den historiska materialismen ett klart uttryck, och ingen bör efter läsningen taga miste om den marxistiska åskådningens innebörd.

Det värde boken har såsom en populär förklaring av den materialistiska historieuppfattningen gör den rekommendabel trots dess ovan omnämnda brister. Inte heller någon syndikalist torde väl vilja bestrida riktigheten av den marxistiska uppfattningens kärna, ty även om produktionsförhållandena inte äro den suveräna bestämmaren av människornas tänkande och utvecklingens riktning, så är dess inflytande härvidlag alltför påtaglig för att förnekas. Det kunde ha varit en fördel att få den marxistiska teorien så reviderad, som socialdemokratien tydligen själv anser den i behov av att bli, med hänsyn till senare tiders erfarenheter och djupare studium av den samhälleliga utvecklingen. Översättaren själv anmäler i förordet att han kunde ha vissa reservationer att göra. Undertecknad tror inte att det längre skulle behöva stå någon hetare strid mellan socialdemokrati och syndikalism om den marxistiska åskådningen, ifall socialdemokratien hade mod att kasta över bord en uppenbarligen av den själv som felaktig ansedd doktrin.

Det har givits borgerliga pressorgan som vojat sig över bokens skarpa betonande av klasskampen, och D. N. har t. o. m. trott sig böra hoppas att det vore lätt för den "ansvarsmedvetna (naturligtvis) svenska socialdemokratien att taga avstånd från klasskampsevangeliet". Det är möjligt att de ansvarsmedvetna en vacker dag taga avstånd. Att detta emellertid skulle ha någon inverkan på klasskampen som faktum är i högsta grad osannolikt, ty klasskampen existerar, den pågår varje dag, och det hjälper inte att man sticker huvudet i busken för att slippa se den, den pågår ändå. Här äro syndikalisterna helt och hållet marxister, i det de anse att endast klasskampen kan föra arbetareklassen framåt och uppåt till en social likhetsställning med andra människor i samhället. Trots att boken inte på minsta sätt har karaktären av agitationsskrift så är den i varje fall agitatorisk genom sitt betonande av att en undertryckt klass kan resa sig endast genom att under växande självtillit kämpa för sitt människovärde.

Det huvudsakliga värdet har dock boken såsom populär förklaring av den materialistiska historieuppfattningen, och såsom sådan är den förtjänt av spridning bland arbetareklassen även i Sverge.

F. S.

Ytterligare en fackligt international.

A. A. U. i Tyskland uttalar sig för en sådan.

Rote Gewerkschafts-Bulletin meddelar:

En konferens inom Allgemeine Arbeiter Union har nyligen ägt rum i Eisenach. Vid konferensen diskuterades A. A. U:s anslutning till Röda Fackföreningsinternationalen (som bekant var A. A. U. representerad å Moskwakongressen) och beslutet blev att ingen anslutning skulle ske, emedan R. F. I. hade ett reformistiskt program och dess verksamhet var kontrarevolutionär. Det beslöts vidare att i alla länder söka bilda organisationer med samma grundsatser som A. A. U. samt att sammansluta dem i en internationall. Med de spanska, franska o. amerikanska syndikalisterna (I. W. W.) ville man inte ha någon som helst gemenskap emedan även dessa organisationer voro opportunistiska.

Som bekant är A. A. U. på det närmaste ansluten till Kommunistiska Arbetarepartiet.

Norrköpings Kooperativa Byggnadsförening

tager vid årsskiftet ett nytt steg i utvecklingen, i det den från den 1 jan. förhyrt en större lokal som skall användas till verkstäder för en del av anslutna yrkesgrupperna, såsom målare, plåtslagare o. s. v. Föreningen, som inregistrerades och kunde börja sin verksamhet den 8 nov., har redan visat sig kunna på ett glänsande sätt konkurrera med de privata byggmästarna. F. n. uppföres av föreningen en villabyggnad, som skall stå färdig den 15 mars 1922. Det belopp för vilket föreningen utför arbetet är betydligt lägre än det de privata byggmästarna bruka betinga sig för ett dylikt arbete. Detta beror till en del därpå, att föreningen kan utföra allt arbete själv och inte behöver i sin ordning lämna delar av arbetet på entreprenad till exempelvis målare, rörläggningsfirmor o. s. v. En annan villabyggnad som uppförts, skulle, försäkras det från föreningen, kunna ha uppförts en tredjedel billigare om arbetet utlämnats åt föreningen.

ÄNDRINGAR OCH TILLÄGG I ADRESSLISTAN:

LERVIK: Karl Eriksson, Långrör, **Söderhamn.**
VISBY: Oskar Widing, Söderhem, **Visborgs slätt.**
NORSHOLM: Sigfrid Ljung, Krokhagen, **Kimstad.**
AMSELE: Erik Johansson, S. J. B. 14.

"Textilindustriarbetarens nödläge."

Överallt, i alla tidningar av borgerlig kulör, möter oss uttrycket: "Textilindustrins nödläge", men aldrig står det skrivet något om arbetarnas vid nämnda industri läge f. n. eller deras framtidsutsikter — det bara talas om för höga löner och Tysklands konkurrens. Textilarbetarnes löner ha nu för timlön reducerats med 26 proc. och för ackord med ända upp till 35 proc. fast det sistnämnda aldrig berörts i pressen.

Nu har från arbetsgivarna framlämnats ett förslag till nytt avtal med textilarb.-förb. som i fräckhet ej lämnar något övrigt att önska. Förslaget är i korthet följande, 20 proc. reducering på nuvarande lön, dyrtidstilläggens samt även några andra förmåners — vilka f. ö. ej äro många — borttagande. Tag bara ett ex. av nuvarande avtal och läs och man skall blott finna förpliktelser för arbetarna och inga förmåner, möjligen semesterparagrafen, och den fördelen minskas ju betydligt genom de av betalningen för dessa futtiga 31 tim.

Nu säges det ju kanske ifrån på ledande håll inom Textilarb.-förb. att vi ej kan gå med på detta avtal men vilka maktmedel har detta förbund f. n. att tillgripa? — jag bara undrar!

Vi har nog alla i färskt minne förra avtalsuppgörelsen. Förbundet kunde ej godkänna förslaget. Arbetsgivarna bara satte upp ett plakat med dessa ord: "Från och med detta datum arbetas det för 25 proc mindre lön enligt arbetsgivarnes organisations beslut."

Då höjdes det från ledande arbetarehåll ett rop så här: Det kunde vi aldrig tro att arbetsgivarna voro så fräcka, men nu skall vi ej heller ingå något avtal med dem utan taga tillbaka när dom kör igång igen. En "ombudsman" i Borås gick till och med så långt så han förordade syndikalistiska metoder såsom varande enda medlet, och hela mötet, som var samlat, instämde i denna hans uppfattning.

Men det är ju ingen sämre än han kan ändra sig; knappt en vecka efter skulle arbetsgivaren bindas med ett avtal för att han ej skulle kunna pressa ner lönen ytterligare. O, heliga enfald, de som förordat syndikalistiska metoder, antog detta och fördömde det de förut varit med om att rekommendera. De gjorde precis vad arbetsgivaren ville de skulle göra, för att han sedan i lugn och ro skulle få leverera sina beställningar.

Jag kan ej i detta sammanhang underlåta att påpeka det övertidsarbete som bedrives vid fabrikerna lite varstädes; där går org. arbetare och arbetar över en 40 timmar pr månad blott för att arbetsgivarne skola få färdiga och levererade sina beställningar innan avtalet utlöper. Det blir ju då så mycket lättare sedan att pressa ner lönen när det inget finns att göra. Även finns det en massa kamrater arbetslösa som därvid kunde beredas arbete om vi nöjde oss med 8-timmarsdagen.

Det förvånar mig inte alls att en del medlemmar inom de olika avdelningarna ej betala kontingent blott för att bli strukna, det är ju blott en naturlig konsekvens av det ruttna systemet.

Nej kamrater, skola vi ej riktigt gå under måste vi se efter om det ej finns några andra medel till förfogande för oss nu, ty det vi vunnit genom Textilarbetareförbundet får vi nog leta med lykta och ljus för att kunna se; det vi vunnit är att vi stå sämre och mera splittrade än någonsin.

Nu gäller det för alla att vara med, men det skall vara i klasskamp och ej som nu överlåta allt åt några halvborgare ur egna led.

Textilis.

Brev från Värmland.

II.

Nykroppa är ett medeltidsaktigt samhälle. Här få inga offentliga föredrag hållas i samlingssalen. L. S. hade inte affischerat mötet på annat sätt än medelst de små ordinarie möteslapparna, med påskrift "extra möte". Genom muntlig agitation hade upplysts om att det skulle bli föredrag, och det kom också ganska många till lokalen. De arbetslösas förening hade först möte, och jag lyssnade med glädje till mycket präktig kritik över kommunalpampars och bolagsherrar vingliga politik. Bl. a. hörde jag att av 168 sökande till statsunderstöd skulle inte mera än 70 få understöd. Missnöjet var stort och det kokade av harm i månget värmlandshjärta. Ordföranden var lugn, saklig, spydig och förbannad.

Föredrag och föreläsning mottogs med klapp i händerna och de fattiga människorna gåvo 4,85 i kollekt.

I **Hagfors** finnes stridbara syndikalister. De upprätthålla en blockad mot bolaget. Blockaden respekteras inte av de enfaldiga reformisterna. Alla syndikalister äro utkastade ur samhället. De skola också vägras statsunderstöd. En av de hänsynslösa inom samhället är herr Lovén. Han har inga sociala känslor. Nu ha syndikalisterna beslutat att kommunen skall få taga hand om dem. Detta har kommit t. o. m. reformisterna att dra öronen åt sig. De äro rädda för skattesedlarna.

Vid föredraget var det omkring 150—160 närvarande, av vilka en tredjedel betalt inträde. Arbetslösa fritt. Det ansågs vara ett fint resultat, ty här brukar ofta bli inställt, vilket Mattson kan intyga. Stridsstämning är alltid bra. Mötet slutade 1/2 12 och på hotellrummet sutto vi några stycken och samtalade till kl. 3 på morgonen. Ett nytt broderskap knöts. Brand, Syndikalisten och Alarm säljas. Bra pojkar de flesta, och en hel del gamla kämpar.

Åmotfors är ett sulfitsamhälle. Här finnas pappersindustriarbetareförbundare. De tro att det är höjden av kampduglighet. De ha 90 öres kontingent. Grov- och Fabriks var antagligen för dyr. Den är också för gammal och skröplig. Den nya organisationen kommer att visa sig vara ett skröpligt missfoster vid första batalj. Att det skall vara så svårt att förstå syndikalismen och att man även som syndikalist kan kämpa utmed industriella linjer. Det finnes emellertid en bra L. S. i Åmotfors. Den är blott något år gammal men har bra medlemmar, omkring 50 stycken och de mena att det inte är så bråttt med att öka medlemsantalet, ty då drages många svaga element in. Ordföranden Svensson uppfattade jag var en präktig karl, en vaken och dugande kämpe. Mötet var bra, nära hundra åhörare, en del kvinnor och ett dussin gamla gubbar. Jag sade elaka ord om sulfitfabriksaristokraterna, d. v. s. maskinförarefackföreningsmännen, och jag var elak mot tidskrivare, basar, påfösare och andra slag av parasiter.

Nämnda möten ha hållits dagarna den 15, 16, 17 nov. I dag den 18 är det fridag och det är jag arg på, ty här finnes många platser att besöka och folk tycks det komma på vartenda möte.

Jag gillar Värmland. Har en gång haft en fästmö från det landet. Men då var jag så ung. Nu är jag gammal.

Visus.

FRÅN URFORS.

Som förut meddelats i Syndikalisten så utbröt strejk vid Hofors Hästskofabrik i Urfors den 7 september på grund av arbetsgivarens försök att pressa ned lönerna med 40 procent. Någon gång i februari meddelades att vi (arbetarna) skulle få 20 procents reducering på våra förut så knappa löner, men lovade oss arbetsledningen på samma gång att inga driftsinskränkningar skulle komma ifråga, men 14 dagar därefter meddelades genom anslag att arbetet skulle inskränkas till varannan vecka. Ordhållighet så det förslår. Så gick en tid, men rätt vad det var så kom ett anslag upp att vi skulle få 10 procents reducering igen. Åter gick det några veckor men så kom ett nytt anslag upp, i vilket meddelades att vi skulle få våra löner reducerade med ytterligare 10 procent, våra löner voro alltså reducerade med 40 procent.

Men då brast tålamodet hos arbetarna. Järn- och Metall som var i majoritet på platsen satte sig i förbindelse med sitt förbund, vilket då hitsände ombudsman Sjöberg som satte sig i förbindelse med direktör Danielsson i Hofors. Denne nekade emellertid att underhandla med Sjöberg. Så blev då beslutat att nedlägga arbetet från och med onsdagen den 7 september.

Måndagen den 5 september, således strax innan strejken bröt ut, sammankallade disponent Hjort samtliga arbetare och meddelade dem att bolaget *aldrig* skulle underhandla med arbetarna, samt rådde arbetarna att fortsätta arbeta i annat fall skulle Tyskland tränga in på marknaden och det skulle ha till följd att beställningarna skulle gå dit och vi skulle få strejka ända till nästa år i september. Men hotet hjälpte inte, strejken bröt ut och har nu pågått i 12 veckor.

Förlikningsman Kvarnzelius har även försökt medla mellan parterna men utan resultat enär arbetsgivarna inte ville frångå sitt krav på 40 procent. Försök har även gjorts att hota med att flytta fabriken till Hofors men hotet blev utan verkan. Rykten har varit i omlopp att strejken är en okynnesstrejk, vilket bäst bevisas om jag omtalar att de högst avlönade gått upp till 3000 pr år. Arbetarna betala i hyra mellan 14 och 18 kr. för rum och kök samt 2:10 i månaden för lyse; om man drager 40 procent från ovanstående årsförtjänst får man se vad som återstår och då är det de högst betalade.

Till och med en ortstidning har kunnat komma med en sådan dumhet, som att det är ansvarslöst av arbetarna att strejka i dessa tider. Skribentens hjärna är tydligen sammansatt av sågspån.

Till sist kan jag meddela, att Järn- o. Metall för striden, men 21 av Åshammars L. S. medlemmar äro indragna. En hälsning till kamrater landet runt. Håll modet uppe! Leve den sociala revolutionen.

Näcken.

2:dra upplagan

Frälsningsarmén

SKOJETS, TIGGERIETS OCH TRÄLDOMENS ORGANISATION.

På mångas begäran utgives en andra reviderad och utvidgad upplaga av denna AXEL ANDERSSONS bryschyr om

Frälsningsarmén

Broschyren utkommer omkring den 5 januari och rekvisitioner torde omedelbart insändas.

Pris: 50 öre. 30 % rabatt till försäljare. Expedieras endast mot postförskott. Fraktfritt om minst 50 ex. rekv.

Rekvisitioner sändes till

NYA FOLKVILJANS exp., Malmö.

OBS.! De som förut rekvirerat torde insända ny rekv.

Naggens Julnummer

45 kronor förtjänas genom att sälja 100 ex. Naggens julnummer.

har utkommit och är trevligare och innehållsrikare än någonsin. Omslaget är ritat av Oscar Jacobsson, Sverges för närvarande främste skämtecknare och han bidrager inuti numret med ett stort antal roliga gubbar. Bland de andra tecknarna märkas namn sådana som Bertil Lybeck, G. Lagerstedt, Martin Nilsson m. fl., m. fl. och vad textbidragen beträffar komma först Naggens samtl. ordinarie medarbetare jämte en hel mängd andra krafter.

20 kronor förtjänas genom att sälja 50 ex. Naggens julnummer.

Trots allt detta kostar **Naggens julnummer** endast **1 krona**, och är alltså mycket billigare än andra jultidningar. Att det dessutom är lättsåldare än alla andra är sedan åtta år tillbaka allmänt känt och tusentals äro de personer som på Naggens julnummer skaffat sig en stor extraförtjänst. Nu äro tiderna dåliga och envar behöver förtjäna en slant extra. Vi ha i år tagit särskild hänsyn därtill och **därför ökat rabatterna åt våra kommissionärer.** Våra villkor äro följande:

Tages 100 ex. på en gång och **insändes beloppet i förskott samtidigt med rekvisitionen erhålles 45 proc. rabatt**, vid postförskott erhålles 40 proc. rabatt, enär postförskottsavgifterna äro så höga. Detsamma gäller när 50 ex. rekvireras: vid förskottsbetalning erhålles 40 proc. rabatt och vid postförskott 35 proc. För antal under 50 ex. erhålles 30 proc. provex. mot 75 öre. Vi sända tidningarna fraktfritt.

45 proc. rabatt erhålles vid rekvisition av 100 ex. Naggens julnr om beloppet (55 kr.) insändes i förskott.

40 proc. rabatt erhålles vid rekvisition av 50 ex. Naggens julnr om beloppet (30 kr.) insändes i förskott.

Insänd Eder rekvisition genast, så är ni säker om att erhålla tidningarna i tid, ty rekvisitionerna exp. i den ordning de inkomma. Slå ett slag för Naggens julnummer och er själv!

Naggens Expedition :-: Stockholm 21.

Svar på en fråga.

Kamrat A. L—st. Du vill att jag "kort och gott" skall bevisa att det är många anläggningar under arbete detta år! Jag antar att detta skulle kräva minst en spalt endast för din räkning.

Vi kan ju draga något från Göteborg och Bohuslän bara. Då ha vi först utställningen i Göteborg, och Skogssällskapets väganläggningar ute på Hisingen och efter Säröbanan och andra platser i grannskapet. Vidare ha vi en millionanläggning i Strömstad, och väganläggningen inom bara Vette härad som kräver millionanslag. Endast på en dag — den 21 nov. — utlämnades 25 sektioner av dessa vägar till lika många koop. arbetslag med nära 350 arbetare.

Arbetsgivarna i Väg- och Vattenbyggnadskåren sätter likhetstecken mellan syndikalist och anläggningsarbetare därför att de *vet* att de flesta verkliga anläggningsarbetarna tillhöra S. A. C. Därför vägra de även dessa arbete så långt de kunna klara sig dem förutan. Jag vågar påstå att av de här ovan anställda, cirka 350 man, är ej 60 proc. anläggningsarbetare som, event. en sommar, fått vara med och slå skärv eller makadam; det krävs år även att lära detta yrke. Jag sätter likhetstecken mellan anläggningsarbetare och L. S. medlemmar därför att jag anser det renhårigt att vara bådadera.

För att understryka vad jag förut skrivit om detta vill jag säga att S. A. C. är vad den är, just på rallarekårens bekostnad. Det är denna kår som satsat mest i kampen dessa tio år, och då en berättigad vinst uteblir, drabbar oss förlusten så mycket hårdare, med svartprickning och landsvägspromenad, men en gång skall vi tvinga motståndaren kyssa jorden . .

Kamrat A. L.! Du kan få en något så när tillförlitlig siffra på igång varande anläggningar om du vänder dig till I. K. i Sandarne, man kom ihåg att det troligen är lika många igång som icke äro rapporterade därför att de drives med icke anläggningsarbetare och f. d. L. S-medlemmar. Vill du vidare diskutera med mig anlitar vi ej tidningen utan privat korrespondens. Härmed min adress: Box 38, Strömstad.

2857.

P. S.

Kanske du kan bevisa att inga anläggningar är i gång?

D. S.

Blockad för ny arbetskraft.

Som det är omöjligt att komma till något resultat vid förhandlingar med distriktets vägstyrelse angående rättvisare fördelning av arbetet till de arbetslösa, förklaras allt arbete under nämnda vägstyrelse i blockad för ny arbetskraft fr. o. m. den 1/12 1921 tills dess uppgörelse är träffad med nedanstående organisation.

För de Arbetslösas förening i Strömsund.

Styrelsen.

Jag är rallare jag...

Jag föddes i lägret vid Rallarviks strand
av kockan i Stor-Jontes lag;
blev vaggad på Stor-Jontes valkiga hand,
fick smekning och smällar och brännvin ibland
och rallare blev jag en dag.

Jag är rallare, jag... Under stjärnsmällars dans
blev jag fostrad från yngling till man.
Under faran fick ögat sin hotfulla glans,
uti arbet och slagsmål erfarenhet vanns,
tills all blyghet och ängslan försvann.

Jag är rallare, jag... Spränger tunnlar och berg,
schaktar linjen med spada och spett,
drager banlinjen fram uti obygden karg,
får av solen och vädret min brunhylta färg,
och arbetet muskler mig gett.

Jag är rallare, jag... Uti tider av nöd
kan jag snöra min rensel och gå
ut på vandring och tigga av bönderna bröd,
om de neka jag ger dem en stjärnsmäll så röd
att de somna på fläcken de stå.

Men i sommarens tider när kvällen går in
med strålglans på myrar och mo,
jag vandrar den vägen till kärestan min
och vilddjuret viker från hjärta och sinn,
jag kysser mitt sinne till ro.

Jag kan vandra i timtal till böndernas dans
ner i bygden en högsommarkväll,
då lever jag livet som sorger ej fanns
en flicka jag tager med stormande glans;
hon gör mig för stunden så säll.

Jag är rallare, jag... Jag kan sjunga och slåss,
jag kan föra till seger en strid,
jag kan rycka från allvarets tankar mig loss
för att tända i flickornas hjärtan ett bloss
utav kärlek till rallaren blid.

Jag är rallare, jag... Och om faran är när
då är jag redo med ens,
då finnes ock jag, där kamraten min är
då dela vi faror och mödor, besvär
och kassan, om ock den är läns.

Saturnus.

ÖREBROARE, HALLÅ!

Brand och Syndikalisten samt Röda Fanor säljes i Allmänna Tidningskontoret.

Arbetssökande

KAMRATER

inom anläggnings- och byggnadsindustrien uppmanas att icke resa till Strömstad för att söka arbete vid vattenledningsanläggget, eller Vette härads väganläggningar, utan att först sätta sig i förbindelse med **Strömstad—Vette härads registerkommitté**, Box 38, **Strömstad.**

Meddelande från Grenna.

På förekommen anledning ber vi få tillkännagiva att inget som helst arbete må tagas vid Grenna kraftstationsbyggnad samt vägen vid uppgrenna utan skola arbetssökande först meddela sig med registerkommittén. Adressen är för Grenna kraftstationsbyggnad **Registerkommittén, P. R. Grenna**, samt för vägen: **Alfred Gustavsson, Västra Tugarp, Grenna.**

Från arbetsfältet.

KAMRATMÖTE I KARLSKOGA.

Fjärde kretsen av Värmlands distrikt av S. A. C. avhöll kamratmöte i Karlskoga den 12—13 nov. Ett flertal intressanta och viktiga frågor stodo på dagordningen och blevo föremål för en ingående behandling.

Så behandlades bl. a. följande frågor: Understöd åt trakasserade kamrater. Anordnandet av ett sommarting, Hur bör studie- och bildningsarbetet bedrivas?, Hur skall man gå tillväga för att hos medlemmarna väcka intresset för syndikalismen?, Ackordssystemet, Nykterhetsfrågan och medlemskapet i S. A. C.. Vad bör göras för att vinna mera förståelse för den antimilitaristiska kampen?, Arbetsbristens och den ekonomiska kampen m. fl.

I samtliga frågor utspunno sig ganska livliga debatter och ett flertal uttalanden gjordes i de olika spörsmålen.

Sist gjordes ett uttalande med anledning av Charlottenbergs arbetslösas förenings upprop, publicerat i Syndikalisten nr 89, så lydande:

Mötet förklarar att ett sådant monopoliserande av arbetet är förkastligt, så länge ej tillresande organiserade arbetare åtaga sig arbete, understigande ortens gällande pris.

Vid femtiden avslutades mötet, vilket varit präglat av god syndikalistisk anda.

Hilding Fixell.

BREV FRÅN MORGONGÅVA

Det lilla samhället Morgongåva företer i dessa dagar en tröstlös anblick. Allt är stilla och fridfullt. Det är någon dag som tystnaden avbrytes av något sprängskott från Skogssällskapets statsarbeten. Klockan 2 varje dag marscherar den arbetslösa kåren till de arbetslösas kontor för att erhålla en prick på kortet. Understödet är av ytterlig knapphet; det räcker icke till det allra nödvändigaste. Men det är ingenjör Kjellin som bestämmer o. då så... Fördelningen sker också efter de mest orättvisa linjer. De som här äro välbärgade ägare av häst samt tre kor erhålla understöd med de första, men de som kunna visa fakta på att de gått arbetslösa hela sommaren, ställes här bakom. En ungkarl skall i och för erhållande av understöd kunna visa att han gått arbetslös i 45 dagar, en förordning som icke finnes stipulerad i några stadgar. Det är i de allra flesta fall så att en ungkarl, så fort han ställes utan arbete, icke har några vidare existensmöjligheter. Skall han sedan gå i 45 dagar innan han får något kommunalt eller statligt understöd, då gör det nog just detsamma sedan också, för antingen är han förbrytare då eller också har han svultit ihjäl. Och så några ord om det stora anlägget vid Rävsjön. Som arbetsgivare fungerar Skogssällskapet. I sanning en human arbetsgivare. Den s. k. schaktmästaren ordar vitt och bredt om de förmånliga lönevillkoren. För sprängning av sten till en mur betalas 6 kr. pr kbm. D. v. s. han lovar det; jag har blott tagit detta som exempel, f. ö. tillgår det lika vid allt ackord. Han lovar ett visst pris efter en viss taxa, 4 kr. pr dag plus familjetillägg. Det finnes 2 arbeten till inom kommunen som, om de igångsattes, skulle bereda alla arbetslösa fullt upp att göra, men där får man ett klart bevis på kapitalismens oförmåga när det gäller att sköta samhällsmaskineriet på egen hand. L. S. här arbetar under mycket tryckta omständigheter på grund av det fåtal medl. som tillhöra organisationen. Den övriga arbetaremassan här står ännu oförstående för syndikalismens läror. Den reformistiska skråandan härskar ännu. Jag kan icke prisa mer än några få stycken inom de reformistiska leden men heder åt eder kamrater som börjat inse det orättvisa i denna samhällsförvaltning.

Agitation är vad som behövs för att kunna bearbeta dem som ännu stå oförstående, för att få dem att vakna och bliva handlingsvilliga människor som sträva mot något annat än det vi nu går emot: svälten.

På grund av att de Arbetslösas förening utlagt listor för insamling till de mindre bemedlade, får jag rikta en maning till eder som lever i lyx och överflöd: Avstå litet av rikedomen, ställ er ej så avvikande. Tänk på de många arbetarehustrur som, när dagen randas, kanske ej har en brödbit att giva de oskyldiga barnen.

Jag får nu sluta med en uppmaning till eder arbetare: ingå i L. S. för att med förenade krafter gå emot arbetsgivaredömet. Kampen är hård men vi få icke svikta om vi skola nå vårt slutliga mål.

En ungkarl.

BREV FRÅN DALFORS.

Arbetslösheten synes tilltaga, särskilt här på denna plats. Vi ha här liksom på alla andra ställen de stora trävarubolagen som tagit till uppgift att inställa all sin drivning. Vi ha för det första det stora Trävaruaktiebolaget Dalarne samt dess skogschef Winlöf som har tagit som sin uppgift och gett sig fan på att döda Dalfors L. S. men jag gratulerar Vinlöv. Jag hoppas att vi skola mötas ansikte mot ansikte med denne värde herre någon gång. Men det är nog inte bara denne herre utan han har ju några stubbknektar samt några andra krypdjur som springa med limstången. "Heder" åt dessa värda benlindsgubbar! Bolaget har ju visserligen lite drivningar här, men det är ju deras arrendatorer som skall i första hand ställas i arbete, och det är ju inget att anmärka mot. Men det är ju lätt förklarligt hur dessa arma stackare få arbete. Det är ju för att kunna klara sina arrendekontrakt. Särskilt här på Dalfors finnes en arrendator som äger 8 hästar samt omkring 30 kor. Den jord och den gård han bebor har han arrendefritt. Jorden ligger f. n. i vanhävd så det tycks att han borde sköta den i stället. Det finns stora jordområden här som det är fullt drivbar skog på. Under dessa arbetslösa tider, borde väl åtminstone de som är i behov av arbetsförtjänst i första hand äga tillträde, vilket ej är fallet här.

Jag undrar om dessa personer veta var de egentligen ha sin plats? Jo, det är i den organisation där arbetarna ha sin självbestämmanderätt, nämligen Dalfors L. S. Den sovande arbetareklassen som finns här borde efter så många års agitation reflektera över var de ha sin plats och till sist ett ord till medlemmarna i L. S.: Besök våra möten och deltag i organisationsarbetet.

En av de hatade.

FRÅN FORSHAGA.

Här som på andra platser gör sig arbetslösheten kännbar, och det värsta är att det ingenting alls göres för att i någon mån avhjälpa denna arbetslöshet eller lindra dess följder för dem som äro offer därför. Naturligtvis ha vi även här en Arbetslöshetskommitté, som så att säga skall bevaka de arbetslösas intresse, men den tycks inte ha fattat sin uppgift riktigt, ty ingenting har den gjort och ingenting kan den göra efter dess egen utsago. Det ser egentligen ut som hade arbetslöshetskommittén samma åsikter som arbetsgivarna nämligen att nu skola de "klämmas efter", ty eljest är det ganska oförklarligt varför inte här som på alla andra orter åtminstone något arbete kan igångsättas, eller ett öres understöd utbetalas. Vi måste dock vara lika berättigade att erhålla understöd eller arbete på denna ort som på alla andra, men då vi ingenting erhåller så kan skulden endast vara våra kommunala myndigheter och arbetslöshetskommittén.

Jag kan dock inte underlåta att säga att skulden till en del beror på arbetarna själva som visa alltför litet intresse för sina egna angelägenheter. Inte ens så mycket intresse hysa somliga att de kunna tillhöra organisationen och under sådana förhållanden är det inte underligt att de behandlas som nu sker.

Till dem som ännu stå i arbete skulle jag också vilja säga att de borde mer än vad som sker ge sitt stöd åt sina arbetslösa kamrater. Tillhöra vi inte samma klass och kan det inte vara eder tur nästa gång att drabbas av arbetslösheten. Var och en som kan tänka endast så långt som näsan räcker måste ju inse att arbetarna måste stå i samma klass ty vi äro alla föremål för utsugning, och för att avskaffa denna måste vi alla samarbeta mot den gemensamma fienden. Gå därför ni, som ännu inte äro organiserade i platsens Lokala Samorganisation, och deltag i kampen för bättre förhållanden.

79307.

En protest och ett svar till Oskar Sjögren, Malmö, med anledning av Landskrona-konferensens referat.

Kristianstads L. S. behandlade på möte den 18 nov. Oskar Sjögrens Landskronareferat, varvid L. S. utlatade en ljungande protest emot S:s nidskriverier i Syndikalisten för d. 19 nov. emot våra kamrater. Vi taga oss friheten att i sanningens intresse bemöta referatet punkt för punkt.

Du skriver att Kristianstads-ombuden beskyllde D. K:s kassör för förfalskning och stöld vilket vi anser, efter våra ombuds utsago, vara lögn. Ombuden yttrade att D. K:s kassör varit förrädisk emot härvarande L. S. (vilket vi instämma uti) och vidare framhöllo de det orättavisa uti Anderssons uppsatta s. k. tablå. Vi ha nu sent omsider fått ställningen klar för oss. Vidare ha de aldrig skrivit sina namn på tablån över festen här ty detta har Andersson själv varit man för; de underskrifter det här gällde var endast på betalda och obetalda räkningar. Om Andersson sedan underskrifterna blivit gjorda, har upprättat någon sorts revisionsberättelse, är oss icke veterligt. S. bör komma sanningsenligt med sina referat och ej med lögnaktiga sådana, ty här visar S. just vad andans barn han är. Syndikalist är han ej betraktad för här i Kristianstad. Är det många sådana i rörelsen som S., ja då vilja vi betacka oss för allt vad syndikalister heter. Till sist få vi även giva S. svar på hans p. s., där han skriver: "En gammal välkänd tidningsskojare vid namn Ljungholm hade ej underskrivet tablån, men det är väl ändå lite lättsinnigt att ta hans beskyllningar på allvar." Här tillämpa vi orden vet hut, tror S. ej att den omförmälde tidningsskojaren har en klar blick på vad saken gäller? Jo förvisso, ordet tidningsskojare fordra vi att S. tager tillbaka ty detta är lögn. Kamrat Ljungholm har varit kommissionär för både Brand och Syndikalisten men dock icke sålt dessa utan en annan försäljare (namnet kan vara) vilken själv här på L. S. möte erkänt sig stå i skuld till Ljungholm för tidningar och lovat att fortast möjligt klara sina mellanhavanden och sedan äro vi övertygade om att de resp. tidningarna få sin rätt, ty ovannämnda kamrat är själv fattig som vi andra, så han kan nog ej taga av egen kassa för sådana utlägg. Så till sist får vi säga S.: Kan du ej komma med andra skriverier än att smutskasta kamrater, vilka jämt och ständigt gått i breschen för den revolutionära rörelsen här, och även äro utsatta för förföljelse från reaktionen som just dessa kamrater få utstå (ty man bör ej lägga mer sten på börda än man orkar bära) då bör du inhibera dina klumpiga skriverier.

För Kristianstads L. S.

Styrelsen.

Svar till Kristianstads L. S.

Efter att ha tagit del av Eder s. k. ljungande protest vill jag lämna följande svar: Den tablå över Kristianstadsfesten, som var revisionskommittén tillgänglig vid revideringen i Klippan och som även var med på Landskronakonferensen, var skriven av Linderoth samt undertecknad av honom och Friberg, jämte en eller två personer till från Kristianstad. Denna tablå omfattade såväl inkomster som utgifter samt även de skulder som ej äro betalda.

Om J. Andersson upprättat någon tablå är mig obekant Revisionskommittén och Landskronakonferensen har dock ej behandlat någon annan tablå än den som uppgjorts av Kristianstads L. S.' medlemmar.

På konferensen påstod Friberg att det varit cirka 200 kr. mer i inkomster på caférörelsen än vad den tablå han själv underskrivit omförmälde. Ljungholm påstod att det varit betydligt större summor i inträdesavgifter än vad som var upptaget i tablån. Vidare meddelade han att tablån blivit upprättad och underskriven på grund av oförstånd. (Ett dåligt betyg åt Friberg och Linderoth, eller vad?) Linderoth meddelade att de först sedan de upprättat tablån, som ej var färdig förrän över en månad efter festen, hade kommit till andra resultat. Samtliga ombud från Kristianstad påstodo att Andersson använt en del festpengar till supkalas.

Av ovanstående synes ju tvdligt att edra ombud med största bestämdhet påstått att de upprättat en bedräglig eller oriktig tablå och att kassören J. Andersson fått in mera pengar än han redovisat. Är icke detta beskyllning för stöld och bedrägeri?

Vad fallet Ljungholm beträffar, så har såväl Syndikalisten som Brand dragit in tidningarna för honom på grund av bristande redovisning. Hans namn finnes i företagens svarta listor. Att han nu årvis efteråt skyller på Eliasson förbättrar ej hans andel.

Att Ljungholm kom med i kommentaren till referatet var nog delvis harmen över att han som ej själv är så särdeles ren, hjälpte till att söka få J. Andersson utesluten ur S. A. C.

Den som sitter glashus kan ju låta bli att kasta sten.

Som ni ser vidhåller jag mina uppgifter och är även beredd att ytterligare detaljera dem om så skulle erfordras. Att edra ombud nu söker komma ifrån sina uttalanden är ej min skuld. Vore det ej mera befogat att uttala en "ljungande protest" mot dem?

Om ni anser mig för syndikalist eller inte har ej för mig någon betydelse. Och vad talet om klumpiga skriverier beträffar så vittnar ej eder "ljungande" protest om någon stor omdömesförmåga härom.

Att referatet var brvskt skall villigt erkännas, men konferensen beslöt ju enhälligt att förhandlingarna skulle refereras såsom de försiggått och de voro ändå betydligt bryskare.

O. S...

FRÅN BRUNFLO.

Å gemensamt möte den 9/10 1921 med Brunflo avd. n:r 161 av Svenska Stenindustriarbetareförbundet och Brunflo L. S. diskuterades bl. a. arbetslöshetsfrågan. Mötet uttalade att fackföreningsrörelsen måste omläggas på en radikalare grund än hittills för att kunna lösa arbetslöshetsfrågan till fyllest.

Referenten.

OSOLIDARITET.

Som f. d. medlemmen i Ånge L. S. K. Bergkvist uppträtt som förrädare emot Ånge L. S. varder han härmed prickad enligt mötesbeslut.

Ånge L. S.

BREVLÅDA.

Oskar Larsson som förut arbetat vid Kramfors fabrik; senast vid Forsmo-Hoting bör sätta sig i förbindelse med.

Kramfors L. S.

Knut Karlsson (Trollhätte-Kalle).

Uppgiv den adress, du har pengar här att få.

J. A. Nilsson, Svedjemon, **Ytterhogdal.**

Redovisning

över insamlade medel till kamrat Elof Karlsson.

Ljusdals L. S. 5:—; Öje kapell 15:75; Laxå 15:—; Tuna 2:—; Värnamo 8:06; Västberga 13:—; Kårböle 7:90; Lillsjöfallet 87:90; Eklångens 19:—; Sennans 7:—; Växiö 15:—; Kiruna 26:50; Torshults 64:—; Nödinge 41:—; Laxå 15:50; Trollhättan 15:—; Tranås 25:—;; Rössberga 23:—; Vilhelmina 16:—; Vansbro 5:—; ej angiven plats 0:80. Summa kronor 491:91.

För Virserums L. S.

O. W. Blomkvist.

Redovisning

över insamlade medel till Gust. Månsson, som föll i polisens händer vid Luffarkonferensen i Hallsberg:

Olof Klinge 3:—; Johan Larsson 1:—; A. Pettersson 1:—; E. Johnsson 1:—; H. Andersson 1:—; K. E. Åkersten 1:50; E. V. Schön 1:—; Fredrik Gustavsson 1:—; John Hjälm 1:—; K. Rindman 1:—; J. D. Bergman 1:—; Gottfrod Johnsson 1:—; V. Hjälm 0:50; Sven Pettersson 1:—; G. H. Eriksson 1:—; C. O. Gustafsson 1:—; G. Andersson, Sickla 3:—; K. Sjöman 1:—; Oskar Johansson 1:—.

Redovisning

över insamlade medel till medlemmen i Kvarnsvedens L. S., O. Lilja:

Kvarnsvedens L. S. 235:05; Falu 14:—; Nyhammars 3:10; Särna 14:50; Särnahedens 5:50; Trollhättan 26:—; Vad 8:50; Vansbro 5:—; Överhogdal 16:50; Östanvik 7:50; Holmsund 34:—; Älvros 15:—; Säffle 10:50; Stugsund 22:—. Summa kr. 417:15.

Ett hjärtligt tack kamrater.

För Kvarnsvedens L. S.

A. Danielsson.

Redovisning

för insamlade medel till kamrat 59788 Gunnar strömberg:

Transport	297:25
Älghults L. S.	400:—
Särna L. S.	30:—
Summa kr.	727:25

För Älghults L. S.

Styrelsen.

Fortsatt redovisning

för insamlade medel till de trakasserade L. S.-medlemmarna i Hagfors. Transport från föreg. kronor 1,180:10. Tengers L. S. 39, Öbacka-Öns 9, Lagans 2:20, Stugsunds 12, Tärnsjö 5, N:a Inlandsbs L. S. nr 2, 20, Gnesta 59, Deje 41, Västerås 25, Mosås 71, Riddarhyttans 32:25, Näsåkers 61, Ljusne 46, Gullträsk 20, Katrineholms 23:80, Arvika 24:25, Kalmar 13:15, Landa 33, Surahammars 31, Gladabergs 22, Hagalunds 5, Stockholms 10, Nittkvarns 5, Älvdalens 117:50, Haparanda 22:75, Oskarströms 6:50, Skutskärs 17, Ängelsbergs 10, Ljusdals 10,61, Ångersjö 20, Åmsele 24, Forsa 6:25, Torshults 32, Trollhättans 47, Ulriksfors 14, Sala 6:50. Summa kr. 2,133:86.

Hagfors L. S.

Meddelande från Tuna-Hästbergs L. S.

Alla de som häfta i skuld för kontingent och även de arbetslösa som skola ha sina böcker fristämplade torde meddela sig till kassören senast den 30 december 1921 för undvikande av obehag.

Ernst Bergkvist, kassör.

ERIK KARLSSON

uppgiv din adress till Arvid Karlsson, Linneberg 21, Skoftebyn, **Trollhättan.**

FRÅN AMMARNÄS L. S.

De medlemmar i Ammarnäs L. S. som äro efter med sin kontingent uppmanas härmed, att klara sina böcker före den 20 dec. i annat fall kommer strykning att vidtagas utan undantag samt namnen införas i skubbarelistan.

Medlemmen n:r 93476 A. E. Zeijlon, 49969 A. Hj. Berlin, 74112 C. O. Gidlund, edra medlemsböcker sändes till Stålfjäll den 17/10 men kommo igen oinlösta. Vad är anledningen till sådant skoj? Samma förhållande med N:o 70600 E. A. Ögren, vars bok sändes till Dorotea.

Böckerna torde uppklaras omgående.

Enligt uppdrag.

B. S. Forsvall, kassör.

FRÅN GRYTHYTTEHEDS L. S.

Grythytteheds L. S. beslutade på möte den 27 nov. att pricka n:r 47236 J. E. Saxholm, född den 29 mars 1897, från Grythyttehed, för bristande kontingentbetalning samt för lån ur L. S. kassa som han uraktlåtit att återbetala.

Enligt uppdrag.

Hjalmar Eriksson, kassör.

UPPROP FRÅN SÖDERTÄLJE.

De L. S. som haft bidragslistor till Edvard Höglund torde omedelbart sätta sig i förbindelse med Södertälje L. S. och uppgiva huru stor summan var eller om listan var blank.

För Södertälje L. S.

Styrelsen.

FRÅN LERVIKS L. S.

De L. S. som har emottagit medel på bidragslistor från Lerviks L. S. uppmanas att redovisa i Syndikalisten för att undvika att bli namngivna.

Lerviks L. S.

Korr. sekr.

LIVMODER-SPRUTOR **LIVMODER-SPRUTOR**

Hela Sverge köper sina sprutor från oss. Varför det? Just därför att vi sälja billigast samt ha de bästa varorna.

Från och med den 12/11 till årets slut sälja vi Livmodersprutor av förstklassigaste patentgummi med 3 rör och 5 års garanti, endast kr. 11:—; med endast det grova röret, kr. 8:—.

Glyses Livmodersprutor kr. 4, med extralångt rör kr. 6. Livmoderspeglar kr. 3—5. Sonder kr. 3. Sköljpulver kr. 2:50. Dinappar 20 öre st. Tröstare 25—40 öre, isblåsor för omslag kr. 2—2:50. Gummibattonger kr. 4. Livmodersprutor av metall med lång livmoderspets kr. 14—15 GUMMI av bästa garantivaror, väl kontrollerade originalkvalitéer kr. 3, 4, 5, 6, 8, 10 per duss. Provsändn. kr. 5.

Bråckband av svenskt fabrikat, elastiska kr. 11, dubbelsidigt kr. 17. Bråckband med fjädrar kr. 5, 8, 10. Uppgiv bråckets läge samt vidd kring livet. Dessa band till kr. 11 hålla det svåraste bråck inne. Urinbehållare för herrar och damer dag och nattbruk kr. 15. för barn kr. 12. Åderbråcksstrumpa till lägsta pris. Uppgiv längden. Benlindor, elastiska, kr. 1,50—2 för styck. Utsätt alltid priset vid beställning.

Obs. Vi önskar endast belåtna kunder varför vi garantera en noggrann och ärlig behandling till envar.

Order å 20 kronor fraktfritt. Kataloger gratis.
Största Specialaffär inom Sverge. Försäljning i parti och minut.
Alla varor sändas utan uppgift om innehåll.
Rekommendera oss hos Edra vänner och bekanta!

Sjukvårdsmagasinet "PERFEKT"
Sveavägen 96, Avd. S. L.,
STOCKHOLM.

Gummi-varor.
Äldsta Pariser-Specialitéer från Manufactures reunies francaises de caoutchouc. Ramses m. fl. originalvaror 3—4—5—67—8—9 kr. pr duss.
HANDELSMAGASINET.
Tidaholm.

Sjukvårds- & Gummivaror
5:—, 6:—, 8:—, 10:—, 12:—.
Livmodersprutor 7:—, 10:—, 12:— och 15:—, Benlindor, Urinbehållare. Hålfotsinlägg m. m. köpas absolut bäst och billigast hos
MAGASIN SPECIAL,
Avd. 13,
Birger Jarlsgatan 9
(Passagen),
Västerlånggat. 66, Stockholm.
Illustrerad katalog gratis.

Billigast i Sverge!

Gummi 3, 4 o. 5 pr duss. Stora Bollsprutor högsta märke, fem års garanti. kr 7, med 3 rör kr. 11, mindre 4 à 5 kr. Sonder kr. 3. Alla slags sjukvårdsartiklar till engrospriser. Endast högsta, kontrollerade varor. Gratis prislista.
Jakobsbergsgatan 26
Hörnet vid Regeringsgatan.
Postfack 622, Stockholm 1.
Rikt Norr 1003. Allm. 11722.

Sjukvårds- & Gummivaror
Livmodersprutor, Hålfotsinlägg.
Stora bollsprutor 10, 12 kr., 8 spetsar 14 kr., mindre 6 à 8 kr. Urinbehållare. Maggördlar, Bråckband, Battonger m. m. Priskur. gratis. Herr- o. Dam-avdelning.
Aktiebol. C. M. ANDERSSON
(Etabl. 1893.)
Jakobsbergsgatan 16, Stockholm
R. T. 32 78. Box 210.

Gummivaror
väl kontrollerat i originalförpackning. Ramses original m. fl. ännu finare märken, pris 4, 5, 6, 8 kr. duss. Sorterad provsändning à 5 kronor. Egen import, försäljning i parti o. minut. Katalog gratis från
E. J. LÖHNN,
Box 32, avd. X, **Stockholm 1.**

Provdussin
3:—, 5:—, 7:— kr. Garanti. kontr. Absolut bäst och billigast. C. O. Bergman, Kl. Norra Kyrkogata 23, **Stockholm.** Etabl. 1892.

GUMMIVAROR,
Endast högsta kvalitéer. Order exp omgående.
BERNH. HELLSTRÖM & C:o
Eskilstuna

Gummi
kontrollerat, 6, 8 och 10 kr. pr duss. Sorterad provsändning 6 och 10 kr. Bokprislistan 22, ill. kat. 23 gratis. Ferm och diskret exp. pr omg. Bästa inköpskälla för återförsäljare.
CONSTANTIN HARALD
Linnégatan 18, **Göteborg.**

Kvinnosjukdomar.
Underlivslidande och liknande undvikes bast med "Haralds" Livmodersprutа av patentgummi med stor boll 3 rör 10 Kr. D:o med 1 grovt rör 7 Kr. Livmodersprutа av förnickl. metall med 2 rör 12, 15, 18, 21 Kr. D:o med 1 rör 9, 12, 15, 18 Kr. "Clysos" Livmodersprutа med boll, slang och 3 rör 4, 5, 6 Kr. Haralds sköljpulver 2 Kr. pr ask. Livmoderspeglar 3, 4, 5, 12 Kr. Sonder o. Katetrar 3 Kr. Battonger 3 Kr. Hålfotsinlägg från 2 Kr. par. Dambindor, virkade och av bomull. Bokprislistan 22 ill. kat. 23 gratis i försegl. brev utan firmatryck. Till landsorten mot postförskott eller förut insänd likvid.
CONSTANTIN HARALD,
Linnégatan 18. R. tel. 8777. **Göteborg**

MESSALINA-GUMMI 3, 5, 8, 10 kr. pr ds. Prislista gratis. Ensamförsäljare:
CARL G. SCHRÖDER,
Möllevångsgatan 53 b, MALMÖ. Rt. 1938.

Livmodersprutor
av prima gummi 8, kr., 3 spetsar 12 kr. **Livmodersprutor av** metall 10, 12, 15, 18 kr. D:o med extra lång moderspets 13, 15, 18, 21 kr. vid köp anatomisk bild och bruksanvisning. Sköljpulver 2,50 Fabriksfärska kontroll: **Gummivaror** provsänd: 5, 6 och 8 kronor. Gummislangar, Sköljkannor, Hålfotsinlägg m. m. Erkänt prima varor. Illustrerad Katalog **gratis.** Diskret inpackning.
A.-B. W. A. ÖHRLEN
Gila Brogatan 25
Stockholm

LIVMODER-SPRUTOR
av prima papentgummi med 3 rör kr. 10:50, med 1 rör kr. 8. Mindre livmodersprutor, s. k. Clysos kr. 4, 6. Livmoderspeglar kr 3 och 4. Sonder kr. 2:75. Sköljpulver kr. 2:50.
GUMMI väl kontrollerade garantivaror i prislägen kr. 3, 4, 5, 6, 8, 10 för duss. Gummibattonger kr. 4. Katalog gratis, order à 15 kr. fraktfritt.
G. E. LUND.
Postfack 830, avd. 30. **Stockholm 1.**

Underlivslidande o. dylikt
undgås bäst genom bruk av livmodersprutan Noliber. Pris 10, 15, 20 kr. Noliberpulver 4 kr. pr ask. Livm.-speglar 5, 10 kr. Vid köp anatomisk bild och broschyr. Prisl. gratis. Ensamförsäljare:
CARL G. SCHRÖDER,
Möllevångsgatan 53 b, Malmö.

+GUMMIVAROR+
Ramses, Fromes Transferens, Fromes Elfenben och Elfenben till absolut billigaste priser. OBS.! Dubbelkontrollerade pris 3—4—5—6—7—8—kr. per duss. Order å 15 kr. fraktfritt. Fullt diskret. Sorterad provsändning 5 kr. Adress **G. Karlson,** Box 91, **Skövde.**

FULLT SÄKRA
känna sig alla som köpa **sanitära varor** till 3, 4, 5 och 7 kr. pr duss. **Livmodersprutor** kr. 4:50, 6:50, 7:50 och 10:50 från
C. V. Cederholm, Torggatan 13, **Göteborg.** Till landsorten mot postförslott. Diskret expedition.

Nedsatta priser
å sjukvårds- och gummiartiklar, **livmodersprutor, stora,** med ett groft rör kr. 8:—. D:o stora med 3 rör kr. 12:—, D:o mindre med boll o. slang och 2 rör, kr. 5:—. Livmoderspeglar, Sköljpulver, Sonder o. Katetrar, Bråckband, Maggördlar, Ryggradshållare, Gummistrumpor o. bindor för åderbråck. Urinbehållare, Hålfotsinlägg. Priskurant och receptbok i förseglat brev gratis. **A.-B. Nils Adamssons Sjukvårdsaffär,** Centralpalatset, Stockholm.